

пагубни сѣтнини отъ послободияване на хора невѣжи

ПРИМѢРЪ

ИЗЪ

Историята на селото Рижъ (Чалъ-кавакъ)

Шумненско Окръжие.

Това село е далечъ отъ г. Шуменъ на югъ 12 часа. Въ цѣло Шумненско, до толко отстранено българско село отъ града, както и отъ други съседни български села, тъй въ такова страшно гористо мѣсто, въ срѣдъ Балкана до Стара Планина, — друго нѣма. Когато прѣзъ г. 1882 отидохъ въ това село, то страхъ ме побѣ. Отъ четири страни балканъ, затхнато въ една долина, 20—30 хайти въоружени да влѣзатъ нощъ въ него, то ще го направятъ прахъ и пепелъ, и пакъ ще си идатъ, безъ нѣкоя помощъ отъ близо да има. Даже и въ тая 1882 г. когато на вредъ Българията бѣше свободна, тукъ въ това село страхътъ отъ турцитѣ още владѣше. И самитѣ турци ходѣха тъй свободно, както и въ турско. Мене ми доде чудно, какъ това село, въ таково разбойническо, страшно мѣсто, срѣдъ такъвъ балканъ, по между села отъ турци свирепи, кръвници, диви, каквото е самото мѣсто, да е остало то тъй непокохтнато въ миналитѣ размирни години! Пораспитахъ одного старца за заселванието на това българско село, за неговото до сега отрайване, и да ли не